kist temma suggu pidi nimmetud sama.

§. 129. Abraami Römuks tootas Jummal ka ja ütles: Ma tahhan ka se Ümmardaja Poega ühheks isse-Rahwaks tehha, sest et ta simo Suggu on. Siis satis Abraam teisel Päwal tedda ärra temma Emma Hagariga, ja Jummal murretses Ismaeli eest, ja laskis tedda ülleskaswada; ta ellas omma Emmaga Paran Körbes ja sai Ammo-Laskjaks, ja ta Emma wöttis temmale Naese Egiptusse Maalt.

§. 130. Pärrast sedda Ohwerdamist Moria-Mäe peäl (§. 122.) andis Jummal Abraamile heäd rahhulist Ellamist kaua Aego: ta ellas Wi isti-Rahwa Ma-Rajal (§. 119.) wasto Kanaani-Maad; senna olli ta ennast kauniste hästi assutand ellama, nenda et ta olli Wee-Kaewud ennesele kaewanud ja Puid istutand, ja kulutas Jehowa, selle iggawesse Jummala Nimme. Sesamma Paik nimmetati Beersabaks.

§. 131. Selle järrel joudis se Aeg et Sara Ello-Aastad täis said. Sadda kakskümmend ja seitse Aastad olli ta ellanud, kui ta ärrasurri Hebroni-Linna Kanaani-Male. Abraam piddi tedda matma, agga ni paljo Pärris-Maad ei olnud temmal, et ta omma Surnule olleks rahhulist Hingamisse-Paika seädnud, et kül keik Kanaani-Ma ükskord temma Suggusössa pärralt piddi ollema Jummala Tootust möda (§. 106.). Abraam läks sepärrast Hetti-Rahwa jure, kelle pärralt se Loune-poolt Ots sest Kanaani-Maast olli, ja räkis Hetti-Rahwa Wannematte ees ja ütles: Minna ollen wööras ja Majalinne teie jures, andke mulle Pärris Handa enneste Maast, et ma omma Surnud mattan omma Silma eest ärra!

Eesti Ma Rahwa Kalender 1778, lk. 18